

قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و

هنرمندان

فصل یکم – تعاریف

مصوب ۱۳۴۸.۱۰.۱۱

ماده ۱ – از نظر این قانون به مؤلف و مصنف و هنرمند "پدیدآورنده" و به آن چه از راه دانش یا هنر و یا ابتکار آنان پدید می‌آید بدون در نظر گرفتن طریقه یا روشی که در بیان و یا ظهور و یا ایجاد آن به کار رفته "اثر" اطلاق می‌شود.

ماده ۲ – اثرهای مورد حمایت این قانون به شرح زیر است:

۱ – کتاب و رساله و جزوه و نمایشنامه و هر نوشته دیگر علمی و فنی و ادبی و هنری.

۲ – شعر و ترانه و سرود و تصنیف که به هر ترتیب و روش نوشته یا ضبط یا نشر شده باشد.

۳ – اثر سمعی و بصری به منظور اجراء در صحنه‌های نمایش یا پرده سینما یا پخش از رادیو یا تلویزیون که به هر ترتیب و روش نوشته یا ضبط یا نشر شده باشد.

۴ – اثر موسیقی که به هر ترتیب و روش نوشته یا ضبط یا نشر شده باشد.

۵ – نقاشی و تصویر و طرح و نقش و نقشه جغرافیایی ابتکاری و نوشته‌ها و خطهای تزئینی و هر گونه اثر تزئینی و اثر تجسمی که به هر طریق و روش به صورت ساده یا ترکیبی به وجود آمده باشد.

۶ – هر گونه پیکره (مجسمه).

۷ – اثر معماری از قبیل طرح و نقشه ساختمان.

۸ – اثر عکاسی که با روش ابتکاری و ابداع پدید آمده باشد.

۹ – اثر ابتکاری مربوط به هنرهای دستی یا صنعتی و نقشه قالی و گلیم.

۱۰ – اثر ابتکاری که بر پایه فرهنگ عامه (فولکلور) یا میراث فرهنگی و هنری ملی پدید آمده باشد.

۱۱ – اثر فنی که جنبه ابداع و ابتکار داشته باشد.

۱۲ – هر گونه اثر مبتکرانه دیگر که از ترکیب چند اثر از اثرهای نامبرده در این فصل پدید آمده باشد.

فصل دوم – حقوق پدیدآورنده

ماده ۳ – حقوق پدیدآورنده شامل حق انحصاری نشر و پخش و عرضه و اجرای اثر و حق بهره‌برداری مادی و معنوی از نام و اثر او است.

ماده ۴ – حقوق معنوی پدیدآورنده محدود به زمان و مکان نیست و غیر قابل انتقال است.

ماده ۵ – پدیدآورنده اثرهای مورد حمایت این قانون می‌تواند استفاده از حقوق مادی خود را در کلیه موارد و از جمله موارد زیر به غیر واگذار نماید:

۱ – تهیه فیلمهای سینمایی و تلویزیونی و مانند آن.

۲ – نمایش صحنه‌ای مانند تئاتر و باله و نمایشهای دیگر.

۳ – ضبط تصویری یا صوتی اثر بر روی صفحه یا نوار یا هر وسیله دیگر.

۴ – پخش از رادیو و تلویزیون و وسائل دیگر.

۵ – ترجمه و نشر و تکثیر و عرضه اثر از راه چاپ و نقاشی و عکاسی و گراور و کلیشه و

قالب‌ریزی و مانند آن.

۶ – استفاده از اثر در کارهای علمی و ادبی و صنعتی و هنری و تبلیغاتی.

۷ – به کار بردن اثر در فراهم کردن یا پدید آوردن اثرهای دیگری که در ماده دوم این

قانون درج شده است.

ماده ۶ – اثری که با همکاری دو یا چند پدیدآورنده به وجود آمده باشد و کار یکایک

آنان جدا و متمایز نباشد اثر مشترک نامیده می‌شود و حقوق ناشی از آن حق مشاع

پدیدآورندگان است.

ماده ۷ – نقل از اثرهایی که انتشار یافته است و استناد به آنها به مقاصد ادبی و

علمی و فنی و آموزشی و تربیتی و به صورت انتقاد و تقریظ با ذکر مأخذ در حدود

متعارف مجاز است.

تبصره – ذکر مأخذ در مورد جزوه‌هایی که برای تدریس در مؤسسات آموزشی توسط معلمان

آنها تهیه و تکثیر می‌شود الزامی نیست مشروط بر این‌که جنبه انتفاعی نداشته باشد.

ماده ۸ – کتابخانه‌های عمومی و مؤسسات جمع‌آوری نشریات و مؤسسات علمی و آموزشی که

به صورت غیر انتفاعی اداره می‌شوند می‌توانند طبق آیین‌نامه‌ای که به تصویب

هیأت‌وزیران خواهد رسید از اثرهای مورد حمایت این قانون از راه عکسبرداری یا طرق

مشابه آن به میزان مورد نیاز و متناسب با فعالیت خود نسخه‌برداری کنند.

ماده ۹ – وزارت اطلاعات می‌تواند آثاری را که قبل از تصویب این قانون پخش کرده و

یا انتشار داده است پس از تصویب این قانون نیز کماکان مورد استفاده قرار دهد.

ماده ۱۰ – وزارت آموزش و پرورش می‌تواند کتابهای درسی را که قبل از تصویب این

قانون به موجب قانون کتابهای درسی چاپ و منتشر کرده‌است کماکان مورد استفاده قرار

دهد.

ماده ۱۱ – نسخه‌برداری از اثرهای مورد حمایت این قانون مذکور در بند ۱ از ماده ۲

و ضبط برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی فقط در صورتی که برای استفاده شخصی و غیر

انتفاعی باشد مجاز است.

فصل سوم

مدت حمایت از حق پدیدآورنده و حمایتهای قانونی دیگر

ماده ۱۲ – مدت استفاده از حقوق مادی پدیدآورنده موضوع این قانون که به موجب وصایت

یا وراثت منتقل می‌شود از تاریخ مرگ پدیدآورنده سی سال است و اگر وارثی وجود

نداشته باشد یا بر اثر وصایت به کسی منتقل نشده باشد برای همان مدت به منظور

استفاده عمومی در اختیار وزارت فرهنگ و هنر قرار خواهد گرفت.

تبصره – مدت حمایت اثر مشترک موضوع ماده ۶ این قانون سی سال بعد از فوت آخرین

پدیدآورنده خواهد بود.

ماده ۱۳ – حقوق مادی اثرهایی که در نتیجه سفارش پدید می‌آید تا سی سال از تاریخ

پدید آمدن اثر متعلق به سفارش دهنده است مگر آن که برای مدت کمتر یا ترتیب

محدودتری توافق شده باشد.

تبصره – پاداش و جایزه نقدی و امتیازاتی که در مسابقات علمی و هنری و ادبی طبق

شرایط مسابقه به آثار مورد حمایت این قانون موضوع این ماده تعلق می‌گیرد متعلق به

پدیدآورنده خواهد بود.

ماده ۱۴ – انتقال گیرنده حق پدیدآورنده می‌تواند تا سی سال پس از واگذاری از این

حق استفاده کند مگر این که برای مدت کمتر توافق شده باشد.

ماده ۱۵ – در مورد مواد ۱۳ و ۱۴ پس از انقضای مدتهای مندرج در آن مواد استفاده از

حق مذکور در صورت حیات پدیدآورنده متعلق به خود او و در غیر این صورت تابع ترتیب

مقرر در ماده ۱۲ خواهد بود.

ماده ۱۶ – در موارد زیر حقوق مادی پدیدآورنده از تاریخ نشر یا عرضه به مدت سی سال

مورد حمایت این قانون خواهد بود:

۱ – اثرهای سینمایی یا عکاسی.

۲ – هر گاه اثر متعلق به شخص حقوقی باشد و یا حق استفاده از آن به شخص حقوقی واگذار شده باشد.

ماده ۱۷ – نام و عنوان و نشانه ویژه‌ای که معرف اثر است از حمایت این قانون

برخوردار خواهد بود و هیچ کس نمی‌تواند آنها را برای اثر دیگری ازهمان نوع یا مانند آن به ترتیبی که القاء شبهه کند به کار برد.

ماده ۱۸ – انتقال گیرنده و ناشر و کسانی که طبق این قانون اجازه استفاده یا

استناد یا اقتباس از اثری را به منظور انتفاع دارند باید نام پدیدآورنده را

باعنوان و نشانه ویژه معرف اثر همراه اثر یا روی نسخه اصلی یا نسخه‌های چاپی یا

تکثیر شده به روش معمول و متداول اعلام و درج نمایند مگر این که‌پدیدآورنده به

ترتیب دیگری موافقت کرده باشد.

ماده ۱۹ – هر گونه تغییر یا تحریف در اثرهای مورد حمایت این قانون و نشر آن بدون

اجازه پدیدآورنده ممنوع است.

ماده ۲۰ – چاپخانه‌ها و بنگاه‌های ضبط صوت و کارگاه‌ها و اشخاصی که به چاپ یا نشر

یا پخش یا ضبط و یا تکثیر اثرهای مورد حمایت این قانون‌می‌پردازد باید شماره دفعات

چاپ و تعداد نسخه کتاب یا ضبط یا تکثیر یا پخش یا انتشار و شماره مسلسل روی صفحه

موسیقی و صدا را بر تمام‌نسخه‌هایی که پخش می‌شود با ذکر تاریخ و نام چاپخانه یا

بنگاه و کارگاه مربوط بر حسب مورد درج نمایند.

ماده ۲۱ – پدیدآورندگان می‌توانند اثر و نام و عنوان و نشانه ویژه اثر خود را در

مراکزی که وزارت فرهنگ و هنر با تعیین نوع آثار آگهی می‌نماید به‌ثبت برسانند.

آیین‌نامه چگونگی و ترتیب انجام یافتن تشریفات ثبت و همچنین مرجع پذیرفتن درخواست

ثبت به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۲۲ – حقوق مادی پدیدآورنده موقعی از حمایت این قانون برخوردار خواهد بود که

اثر برای نخستین‌بار در ایران چاپ یا پخش یا نشر یا اجراشده باشد و قبلاً در هیچ

کشوری چاپ یا نشر یا پخش و یا اجرا نشده باشد.

فصل چهارم – تخلفات و مجازات‌ها

ماده ۲۳ – هر کس تمام یا قسمتی از اثر دیگری را که مورد حمایت این قانون است به

نام خود یا به نام پدیدآورنده بدون اجازه او و یا عالماً عامداً به‌نام شخص دیگری

غیر از پدیدآورنده نشر یا پخش یا عرضه کند به حبس تأدیبی از شش ماه تا ۳ سال محکوم خواهد شد.

ماده ۲۴ – هر کس بدون اجازه ترجمه دیگری را به نام خود یا دیگری چاپ و پخش و نشر

کند به حبس تأدیبی از سه ماه تا یک سال محکوم‌خواهند شد.

ماده ۲۵ – متخلفین از مواد ۱۷ – ۱۸ – ۱۹ – ۲۰ این قانون به حبس تأدیبی از سه ماه

تا یک سال محکوم خواهند شد.

ماده ۲۶ – نسبت به متخلفان از مواد ۱۷ – ۱۸ – ۱۹ – ۲۰ این قانون در مواردی که به

سبب سپری شدن مدت حق پدیدآورنده استفاده از اثر بارعایت مقررات این قانون برای

همگان آزاد است. وزارت فرهنگ و هنر عنوان شاکی خصوصی را خواهد داشت.

ماده ۲۷ – شاکی خصوصی می‌تواند از دادگاه صادرکننده حکم نهایی درخواست کند که

مفاد حکم در یکی از روزنامه‌ها به انتخاب و هزینه او آگهی‌شود.

ماده ۲۸ – هر گاه متخلف از این قانون شخص حقوقی باشد علاوه بر تعقیب جزایی شخص

حقیقی مسئول که جرم ناشی از تصمیم او باشدخسارات شاکی خصوصی از اموال شخص حقوقی

جبران خواهد شد و در صورتی که اموال شخص حقوقی به تنهایی تکافو نکند مابه‌التفاوت

از اموال مرتکب جرم جبران می‌شود.

ماده ۲۹ – مراجع قضایی می‌توانند ضمن رسیدگی به شکایت شاکی خصوصی نسبت به جلوگیری

از نشر و پخش و عرضه آثار مورد شکایت وضبط آن دستور لازم به ضابطین دادگستری

بدهند.

ماده ۳۰ – اثرهایی که پیش از تصویب این قانون پدید آمده از حمایت این قانون

برخوردار است اشخاصی که بدون اجازه از اثرهای دیگران تا تاریخ تصویب این قانون

استفاده یا بهره‌برداری کرده‌اند حق نشر یا اجرا یا پخش یا تکثیر یا ارائه مجدد یا

فروش آن آثار را ندارند مگر به اجازه پدیدآورنده یا قائم‌مقام او با رعایت این

قانون. متخلفین از حکم این ماده و همچنین کسانی که برای فرار از کیفر به تاریخ

مقدم بر تصویب این قانون اثر را به چاپ‌رسانند یا ضبط یا تکثیر یا از آن

بهره‌برداری کنند به کیف مقرر در ماده ۲۳ محکوم خواهند شد.

دعاوی و شکایاتی که قبل از تصویب این قانون در مراجع قضایی مطرح گردیده به اعتبار

خود باقی است.

ماده ۳۱ – تعقیب بزه‌های مذکور در این قانون با شکایت شاکی خصوصی شروع و با گذشت

او موقوف می‌شود.

ماده ۳۲ – مواد ۲۴۵ و ۲۴۶ و ۲۴۷ و ۲۴۸ قانون مجازات عمومی ملغی است.

ماده ۳۳ – آیین‌نامه‌های اجرایی این قانون از طرف وزارت فرهنگ و هنر و وزارت

دادگستری و وزارت اطلاعات تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر سی و سه ماده و سه تبصره پس از تصویب مجلس سنا در تاریخ

دوشنبه سوم آذر ماه ۱۳۴۸ در جلسه روز پنجشنبه یازدهم دی ماه یک هزار و سیصد و چهل

و هشت شمسی به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

رییس مجلس شورای ملی – مهندس عبدالله ریاضی

 چاپ قانون